

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตั้งเวียนมนุษย์

THE RING OF HUMAN

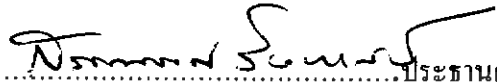
ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา จิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

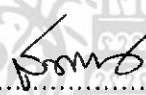
..........คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..........ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรธรรมรงค์ สิงหนณี)

..........กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)
..........กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

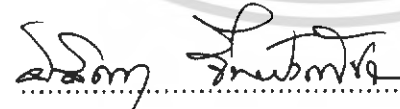
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี)
..........กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

..........กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ คุชาชีวะ)
..........กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

..........กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)
..........กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

..........กรรมการ (อาจารย์ศิรินิตย์ ศิริจิเจริญ)

..........กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันทังเพ็ชร)

..........อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สังเวียนมนุษย์
ชื่อ	The ring of human
รหัสนักศึกษา	นาย วรวิมล เถลิงพล
สาขาวิชา	44020160
ภาควิชา	จิตรกรรม
คณะ	วิจิตรศิลป์
ปีการศึกษา	สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	2549
	ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้าสะท้อนความรู้สึกในมุมมองหนึ่งที่มีต่อสังคมและความสัมพันธ์ของมนุษย์ ทุกชีวิตที่ต้องการความอบอุ่น ความเห็นแก่ตัวจึงเกิดขึ้น ในตัวตนมนุษย์ที่แอบแฝงไว้แต่ความต้องการ การแสวงหาจึงซ่อนเร้นไว้ ด้วยวิธีการต่างๆ ปรัชญาทางสังคมนี้เป็นเสมือนสังเวียนหนึ่งของมนุษย์ที่มีอาจหลีกเลียง ต่างฝ่ายต่างพร้อมที่จะตกเป็นเหยื่อของกันและกัน ด้วยอำนาจของความต้องการที่มาจากสัญชาตญาณการอยู่รอด หรือจะด้วยทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด เป็นเหตุให้ปรากฏการณ์เช่นนี้ ยังคงวนเวียนเป็นวัฏจักร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการศิลปนิพนธ์ ในการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 ในหัวข้อ “สิ่งเวียนมนุษย์” โดยมองผ่านจากความรู้สึกส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ของผู้คนในสังคม และประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ศิลปะในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของข้าพเจ้าต่อไปในอนาคต และ อาจเป็นประโยชน์ต่อบุคคลอื่นๆ ที่กำลังศึกษาและสร้างสรรค์งานศิลปกรรมในทำนองเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอณมัสการคุณพระศรีรัตนดัย และน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดามารดา ขอบุชาคุณครู
บาอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้แขนงต่างๆแก่ข้าพเจ้า อีกทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีได้เอื้อนนาม
ที่ช่วยให้การทำศิลปนิพนธ์นี้ ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	4
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	4
ขอบเขตของโครงการ	4
บทที่ 2 แนวคิดในการสร้างสรรค์	6
บทที่ 3 การดำเนินการและกระบวนการสร้างสรรค์	7
ขั้นตอนการศึกษาหาข้อมูล	7
การสร้างภาพร่าง	7
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	8
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	18
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	18
วิเคราะห์องค์ประกอบ	21
บทที่ 5 บทสรุป	22
บรรณานุกรม	23
ผลงานศิลปะ	24
ประวัติผู้เขียน	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

นักปรัชญาชาวกรีกชื่อ อริสโตเติล (Aristotle) ได้กล่าวว่า “มนุษย์เป็นสัตว์สังคม” (Social animal) หมายความว่า มนุษย์จะมีชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นหมู่เหล่า มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันในหมู่वलสมาชิก เหตุผลถึงการที่มนุษย์ต้องมาอยู่ร่วมกันเป็นสังคม เช่น

ประการแรก มนุษย์มีระยะเวลาการเป็นทารกนานและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ในระยะเริ่มต้นของชีวิต ซึ่งแตกต่างไปจากสัตว์อื่นๆ ที่เมื่อคลอดออกมาแล้ว ก็สามารถเดินหาอาหารเลี้ยงตัวเองได้ อนึ่ง แม้ว่าสัตว์บางชนิดจะต้องได้รับการอุ้มชูระยะเวลาหนึ่งก็ตาม แต่ช่วงเวลานั้นก็ไม่ยาวนานนักเมื่อเปรียบเทียบกับมนุษย์ ความจำเป็นที่ต้องมีการเลี้ยงดูทารกเป็นเวลานานนี้เอง ทำให้มนุษย์จำเป็นต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน และสร้างแบบแผนความสัมพันธ์ในรูปของครอบครัวจึงเกิดขึ้น รวมทั้งมีเครือญาติ วงศ์วาน เพื่อนบ้าน และมีความสัมพันธ์กับคนกลุ่มอื่นๆ

ประการที่สอง เนื่องจากมนุษย์มีความสามารถทางด้านสมอง สามารถคิดค้นและควบคุมธรรมชาติได้ ก็เป็นเหตุผลสำคัญที่มนุษย์จะต้องอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม เพราะการควบคุมธรรมชาตินั้นบุคคลคนเดียวไม่สามารถที่จะกระทำได้ ต้องอาศัยความร่วมมือและแบ่งงานกันทำกับคนอื่นๆ ในสังคม การเสาะแสวงหาและทำการเพาะปลูกในเรื่องอาหารการกิน การสร้างบ้านเรือนและเครื่องนุ่งห่ม การบำบัดรักษาโรคเหล่านี้ย่อมต้องการคนที่มีความชำนาญเฉพาะอย่าง แต่เนื่องจากคนแต่ละคนมีความสามารถจำกัดเฉพาะตัว ฉะนั้น เมื่อรวมคนหลายคนเข้าด้วยกันแล้ว พวกเขาก็จะสร้างความสะดวกสบายให้แก่ชีวิตและสนองความต้องการทางชีวภาพของพวกเขาเองและสังคมทั้งมวล

ประการที่สาม มนุษย์มีความสามารถสร้างวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างการติดต่อสื่อสาร ศาสนา ค่านิยม ฯลฯ วัฒนธรรมเหล่านี้จำเป็นต้องส่งผ่านไปยังอนุชนรุ่นหลัง ดังนั้น มนุษย์ต้องมาอาศัยอยู่ร่วมกันเพื่อรับการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม อนึ่ง วัฒนธรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นนั้นมิได้สร้างเพียงเพื่อตอบสนองความต้องการในแง่ของปัจจัยสี่เท่านั้น แต่มนุษย์ยังมีความต้องการนอกเหนือไปจากสิ่งที่จำเป็นต่อชีวภาพ เช่นต้องการความรักความอบอุ่น ความเป็นเพื่อนฝูง การจัดระเบียบทางสังคมความคิดความเชื่อ ศาสนา และค่านิยม ฯลฯ ด้วยเหตุนี้การถ่ายทอดทางวัฒนธรรมจึงเป็นกระบวนการที่จะต้องกระทำต่อเนื่องกันไปไม่ขาดระยะ ทำให้มีความจำเป็นที่คนต้องมาอยู่ร่วมกันตลอดไป (คำรง ฐานดี. 2543 : 1)

ดังนั้นการสร้างระบบศีลธรรมจึงเป็นก้าวใหญ่ของคนที่พ้นจากความเป็นมนุษย์หिनมาเป็นมนุษย์ปัจจุบัน การพัฒนาของสังคมทั้งตะวันตกตะวันออกล้วนมีระบบศีลธรรม ที่มีศาสนาเป็นอาวุธ ผสมผสานกับความเชื่อ พิธีกรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี แม้กระทั่งกฎหมายบางทีแยกกันไม่ออก จะว่าไปแล้วศีลธรรมก็คือกฎหมายชนิดหนึ่ง แม้ไม่มีบทลงโทษโดยตรงสำหรับ

คนไม่เชื่อ แต่ก็อาจมีระบบอื่นที่ต่อต้านทางอ้อม การคิดศีลธรรมระดับหนึ่ง มักเป็นการผิดกฎหมายด้วย เช่น การฆ่าคน การขโมย การเป็นชู้กับผู้อื่น เป็นต้น

หากมองโลกในแง่กว้างระดับจักรวาลทำให้เราเห็นว่า มนุษย์ สัตว์ สิ่งมีชีวิต สิ่งไร้ชีวิต การเกิด การตาย สังคม วัฒนธรรม ศีลธรรม วิทยาศาสตร์ ศาสนา ปรัชญา ศิลปะ ทุกอย่างก็คือเรื่องเดียวกัน มาจากรากเหง้าเดียวกัน (ซึ่งอย่างน้อยก็มาจากธาตุธาตุแห่งความว่างเปล่าเหมือนกัน) บางสิ่งจับต้องได้ (เช่น คน สัตว์ พืช สิ่งของ) บางสิ่งเป็นเพียงมายา (เช่น ความรัก ความเกลียด ความโกรธ ความเศร้า) แต่ทั้งหมดนี้ก็อาจสิ้นสุดลงและก่อกำเนิดขึ้นมาอีกรูปแบบหนึ่ง และเป็นที่น่าสังเกตว่า จากประวัติศาสตร์ไม่กี่พันปีที่คนสร้างขึ้น ปัญหาต่างๆของสังคมเกิดขึ้นมาจากแรงขับเคลื่อนภายใน(ความรู้สึก อารมณ์) มากกว่าสภาวะภายนอก (ความหิว ความหนาว ฯลฯ) นักวิทยาศาสตร์และนักปรัชญาแสวงหาคำตอบนี้มานานหลายพันปี ก็ยังไม่สามารถตอบได้ว่าจิตและอารมณ์ต่างๆเหล่านี้คืออะไร มาจากไหน ดำรงอยู่ในจักรวาลมาตลอดกาล หรือ เพิ่งเกิดจากการสังเคราะห์หรือสันดาปขึ้นระหว่างระบบเคมีในกายภาพของสิ่งมีชีวิต และ หรือธาตุต่างๆ ในองค์ประกอบที่พอดีเอื้อให้เกิด “เรคาร์” รับสัญญาณอารมณ์ได้ หรือว่าความรู้สึกนึกคิดของคนเราทั้งหลาย ถูกกำหนดมาแล้วในรูปแบบการเรียงตัวของเบสดีเอ็นเอ [A C G T] มาตั้งแต่เราอยู่ในครรภ์มารดา เรารู้แต่เพียงฉาบฉวยว่า สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคนเป็นผลลัพธ์จากการรวมกันของธาตุต่างๆ ธาตุเหล็ก ไนโตรเจน แคลเซียมในกระดูก โปรตีนในดีเอ็นเอ ฯลฯ และการประสานตัวของกาย จิต และความรู้สึกนึกคิด (วินทร์ เลียววาริณ. 2542)

ที่นี้หากมองในมุมศาสนาความรู้สึกนึกคิด ก็คงจะหนีไม่พ้นอำนาจของความยึดติดที่ทางพุทธศาสนาจัดให้เป็นส่วนของวิญญาน ซึ่งได้แยกส่วนประกอบมนุษย์เป็น กาย จิต วิญญาน คำว่าวิญญานตามความหมายทางพุทธศาสนาหมายถึง วิญญานหรือจิตหรือมโนส่วนลึก ที่มันเป็นไปได้ด้วยอำนาจของกิเลส โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ก็คือ อวิชชาหรือมิจฉาทิฎฐิ มันเป็นจิตที่ประกอบอยู่ด้วยอวิชชาหรือมิจฉาทิฎฐิ จัดเป็นในเรื่องของวิญญาน อันเป็นที่มาถึงสิ่งที่เรียกว่า “อัตตา” [Ego] คือการยึดถือเอาตัวตนมาเป็นที่ตั้ง เป็นความยึดมั่นถือมั่น โดยทางภาษาบาลีเรียกความยึดมั่นถือมั่นนี้ว่า “อุปาทาน” จำแนกออกเป็น 4 ประการด้วยกัน คือ 1. กามุปาทาน ความยึดมั่น โดยความเป็นกามหรือของรักใคร่ทั่วไป 2. ทิฎฐูปาทาน ยึดติดในทิฎฐิหรือความคิดเห็นที่ตนมีอยู่เดิมๆ 3. สิทธิ์ูปาทาน ยึดติดในวัตรปฏิบัติที่มุ่งหมายผิดทาง 4. อัตตวาอุปาทาน ยึดมั่นในความเป็นตัวตนอุปาทาน ที่กล่าวมาเป็นเหตุให้เกิดเรื่องราวต่างๆขึ้นกับมนุษย์มากมาย และเป็นเหตุให้เกิดทุกข์ เป็นตัวการแห่งความทุกข์ และจัดเป็นแม่บทของกิเลสทั้งปวง ซึ่งกิเลสนั้นเราจะแจกเป็น โลภะ โมหะ โทสะ ที่สุดท้ายก็จะรวมกันเป็นตัวตน ที่เรียกว่า ตัวกู – ของกู (พุทธทาสภิกขุ. 2543 ก)

การที่มนุษย์ต้องดำเนินชีวิตและมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกันและกัน จะต้องดำเนินชีวิตควบคู่ไปกับสิ่งเร้าต่างๆ ทั้งภายนอกและภายใน การรู้เท่าทันสิ่งต่างๆนั้นนับว่าเป็นสิ่งที่มนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ควรจะต้องหมั่นพิจารณา เพื่อเป็นสาระในการที่จะช่วยประครองชีวิตให้ดำรงอยู่ต่อไปได้อย่าง
สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

จากมุมมองหนึ่งของข้าพเจ้าต่อชีวิตของผู้คนในสังคม ที่ต่างดิ้นรนเพื่อการดำรงอยู่ จากชีวิตสู่ชีวิตที่ต่างฝ่ายต่างต้องการอยู่รอด ความเห็นแก่ตัวที่มีอยู่ในตัวตนของมนุษย์พร้อมที่จะก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ด้านลบแก่กันและกัน เพื่อตอบแทนกับความอยากของตน การเบียดเบียนซึ่งกันและกันจึงเกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งด้วยเจตนาหรือไม่เจตนา ด้วยวิถีทางของชีวิตที่จะต้องเป็นไป ข้าพเจ้าจึงได้พิจารณาถึงสาระที่เกิดขึ้น ไม่ว่าสังคมจะมีทิศทางหรือแนวโน้มไปทางใด สิ่งที่ยังคงอยู่ในตัวตนอย่างไม่เปลี่ยนแปลง คือความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ เป็นสิ่งที่มนุษย์ยังคงต้องยึดถืออีกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ ถึงภาพของชีวิตมนุษย์จากมุมมองหนึ่ง สิ่งที่ชอบเร้นอยู่ในตัวตนของมนุษย์ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความหลง การดิ้นรนแสวงหาเพื่อให้ได้ในสิ่งที่ต้องการหรือเพื่อความอยู่รอด จึงกลายเป็นสิ่งที่เรียกว่าความเห็นแก่ตัว เสมือนนิยามหนึ่งของปรัชญาการดำรงชีวิต ข้าพเจ้าสะท้อนจินตนาการผ่านกระบวนการทางศิลปะ เพื่อให้ผู้ชมร่วมรับรู้และจินตนาการถึงสิ่งที่บังเกิดขึ้น

ขอบเขตของโครงการ

นำเสนอในรูปแบบของผลงานที่ผ่านกระบวนการทางศิลปะ กำหนดวางขอบเขต ในด้านเนื้อหา รูปแบบ เทคนิค และวิธีการ สรุปลงมาเป็นผลงานทางจิตรกรรม เป็นสื่อทางการเห็นที่ประกอบด้วย คุณลักษณะทางทัศนธาตุ ส่งผลไปยังผู้ร่วมรับรู้ ได้เกิดจินตภาพร่วมอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด

- ขอบเขตในด้านเนื้อหา

ได้นำความรู้สึกที่มีต่อความสัมพันธ์กันของผู้คน ในสังคมด้านหนึ่ง ในมุมมองที่สื่อถึงความแอบแฝงในตัวตนมนุษย์ ความอยู่รอดบนพื้นฐานความเห็นแก่ตัว โดยผู้ร่วมรับรู้ในความเป็นไปที่เกิดขึ้น

- ขอบเขตของรูปแบบ

ใช้รูปทรงของมนุษย์ที่ผ่านการคลี่คลายออกตามความรู้สึกส่วนตัว ประกอบกับรูปทรงที่เป็นสัญลักษณ์อื่นๆ ที่จะทำให้เกิดความเกี่ยวพันกันของเรื่องราวที่จะนำเสนอ ในรูปแบบขององค์ประกอบที่เป็นอิสระและสอดคล้องกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เทคนิคและวิธีการ

โดยการเขียนสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ จำนวน 4 ชั้น

ภาพที่ 1 ขนาด 120 x 200 เซนติเมตร

ภาพที่ 2 ขนาด 120 x 200 เซนติเมตร

ภาพที่ 3 ขนาด 120 x 205 เซนติเมตร

ภาพที่ 4 ขนาด 125 x 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวคิดในการสร้างสรรค์

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุด “สังเวียนมนุษย์” ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดความรู้สึก จากมุมมองหนึ่งที่มีต่อสังคมมนุษย์ ด้วยพื้นฐานของความต้องการอยู่รอด ผู้ความเห็นแก่ตัวอย่างแยกไม่ออกก่อให้เกิดเรื่องราวต่างๆมากมายในสังคม เปรียบสังคมนี้นับเหมือนสังเวียนหนึ่งของมวลมนุษย์ตามความรู้สึกของข้าพเจ้า

จากความพยายามของมนุษย์ที่พยายามเลียนแบบธรรมชาติ โดยการสร้างเหยื่อปลอมเพื่อล่อปลากินเหยื่อ จึงเกิดภาพสะท้อนให้คิดถึงความลวง ที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวตนของมนุษย์ ให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการ เพื่อตอบสนองเพียงค้นหาหรือความอยู่รอดก็ตาม แต่สิ่งที่เกิดขึ้นยังคงเป็นสิ่งที่มิให้เห็นอยู่บ่อยและบางครั้งก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงเกิดการเผชิญหน้าระหว่างกันและกัน จนทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงปฏิกิริยาที่เหมือนเป็นสังเวียนของสังคมมนุษย์ ที่จะต้องเกิดขึ้นอยู่เสมอรำไป จนกลายเป็นวัฏจักรของสังคม

ด้วยเหตุที่กล่าวมา เป็นสิ่งที่อยู่ในใจและความรู้สึกของข้าพเจ้า และต้องร่วมเผชิญกับสิ่งเหล่านี้ อีกทั้งพื้นฐานความคิดจากพุทธศาสนา ถึงความไม่เที่ยงแท้ของสรรพสิ่งที่ต้องเวียนว่ายในสังสารวัฏ มนุษย์มีอาจหลุดพ้นวัฏจักรนี้แม้จะอยู่ในรูปลักษณะสังขารใดก็ตาม ข้าพเจ้าจึงนำเรื่องราวที่ใกล้ตัวนี้มาเป็นแนวคิดและแรงผลักดันในการสร้างสรรค์

บทที่ 3

การดำเนินการและกระบวนการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้น ศิลปินย่อมมีวิธีการที่แตกต่างกันในเรื่องของกระบวนการสร้างสรรค์ โดยไม่มีแบบแผนตายตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพอใจของศิลปินเป็นหลัก อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผลงานของศิลปินเองในอนาคต จักว่าเป็นการค้นคว้าและวิจัยในกระบวนการเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งมีความสำคัญควบคู่กันกับการสร้างผลงานศิลปะ

ขั้นตอนการศึกษาหาข้อมูล

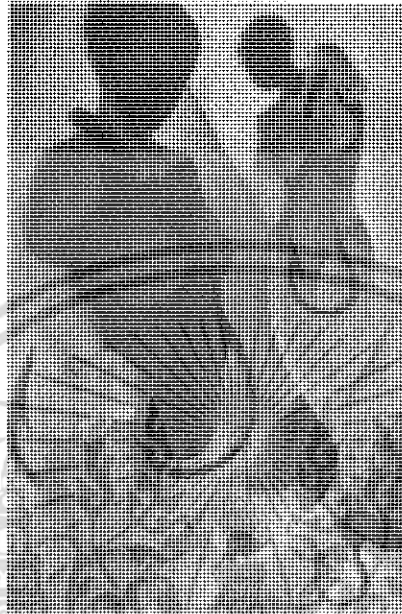
ข้อมูลได้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา เป็นความรู้สึกและความคิดส่วนตัวที่มีต่อ สังคมของมนุษย์ในด้านหนึ่ง แล้วจึงสร้างภาพร่างจากความรู้สึกนั้น อีกทั้งศึกษาและเปิดรับข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ที่จะเป็นการช่วยส่งเสริมความคิดให้กว้างออกไป เช่น หนังสือ และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ฯลฯ อันจะเป็นการช่วยสนับสนุนการสร้างผลงานศิลปะให้มีคุณค่าเพิ่มขึ้น

การสร้างภาพร่าง

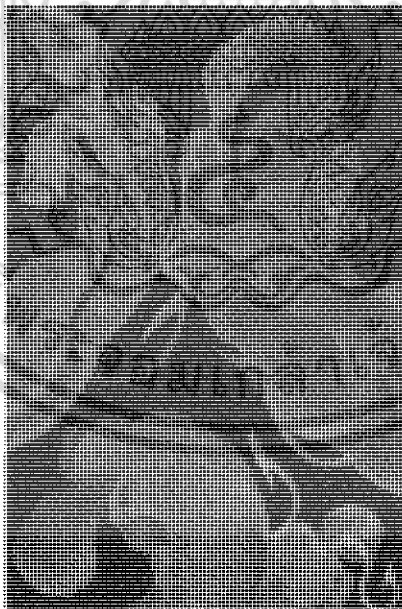
เมื่อกำหนดเรื่องราวแล้ว จึงเริ่มสร้างภาพร่าง ด้วยการวางโครงสร้างหลัก โดยวิธีการร่างเส้นด้วยดินสอลงบนกระดาษชานอ้อยที่รองพื้นไว้ด้วยสีขาวผสมกาวลาเท็กซ์ขนาด 39 x 26 ซม. เมื่อได้รูปแบบที่ต้องการแล้ว จึงหาโครงสร้างของสีโดยการใช้น้ำมัน ระบายลงบนภาพร่างนั้น อีกทั้งสเก็ตซ์ด้วยดินสอและปากกาเป็นภาพหลายเส้นลงบนกระดาษ แล้วจึงขยายเป็นผลงานจริง

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพต้นฉบับชุดที่ 1

ภาพต้นฉบับชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพกรีนพีส

ภาพน้ำเงินที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ ๕

ภาพร่างที่ ๕

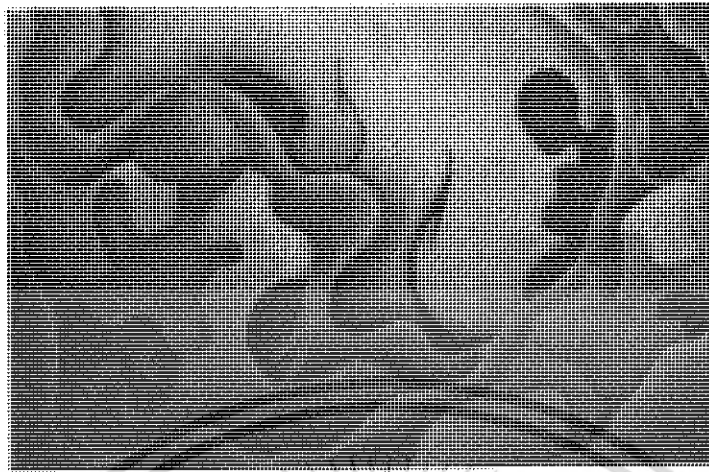
ภาพร่างชุดที่ ๕

ข้าพเจ้าใช้รูปทรงมนุษย์ประกอบกับรูปทรงเบ็ดตกปลาารวมกันเป็นรูปทรงใหม่ มีทิศทางเคลื่อนที่กระจายกันไปทั่วทั้งภาพ ใช้สีที่มีลักษณะกลมกลืนกันทั้งภาพ สร้างให้เกิดระยะโดยขนาดของรูปทรงและค่าน้ำหนักของสี แสงเงามีทิศทางไม่ตายตัว เส้นโครงสร้างส่วนใหญ่เป็นเส้นโค้ง เกิดการเคลื่อนไหวอย่างนุ่มนวลประกอบกับสีวรรณะเย็น จึงเกิดความเคลื่อนไหวอย่างสงบ

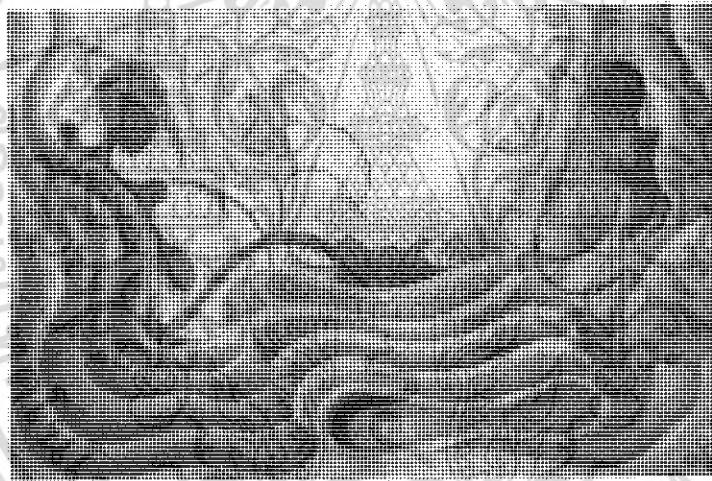
ข้าพเจ้าได้นำเอาภาพร่างชิ้นที่ 5 มาขยายเป็นผลงานชิ้นที่ ๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขั้นที่ 3

ภาพร่างขั้นที่ 4

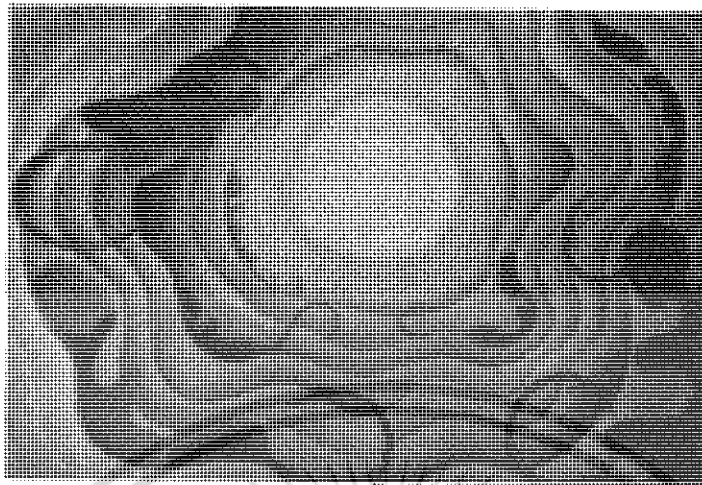
ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้ได้สร้างให้เกิดระยะที่ลึกเข้าไปกว่าเดิม โดยใช้เส้นเป็นตัวแบ่งระยะและขณะเดียวกันก็ก่อให้เกิดความเคลื่อนไหว รูปทรงของมนุษย์ถูกลดทอนลงไป แต่ยังคงให้ความสำคัญและสัมพันธ์กันกับรูปทรงเข็มนาฬิกา ในส่วนของสียังคงความเย็นสงบและช่วยให้เกิดระยะ ทิศทางของแสงเริ่มเด่นชัดขึ้น

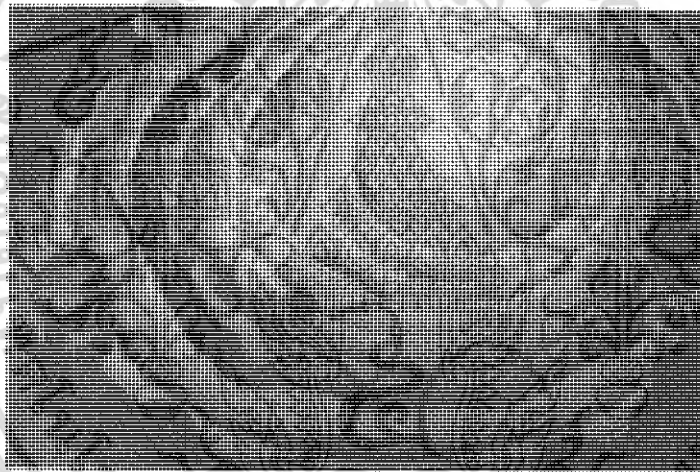
ข้าพเจ้าได้นำเอาภาพร่างขั้นที่ 4 มาขยายเป็นผลงานขั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

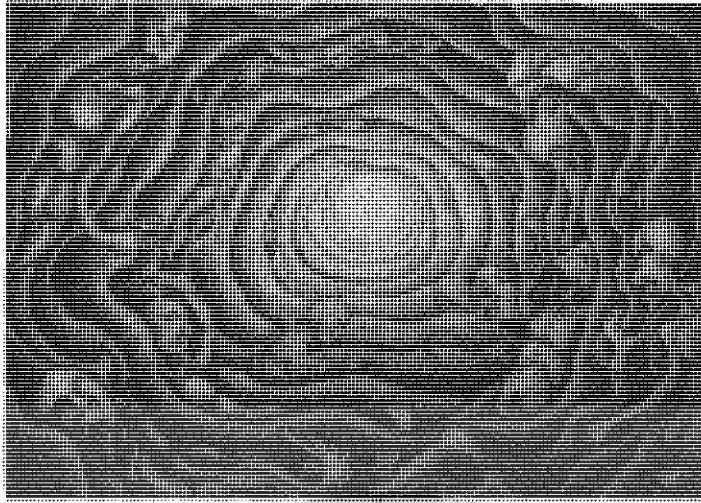

ภาพหน้าปกหน้า ๓

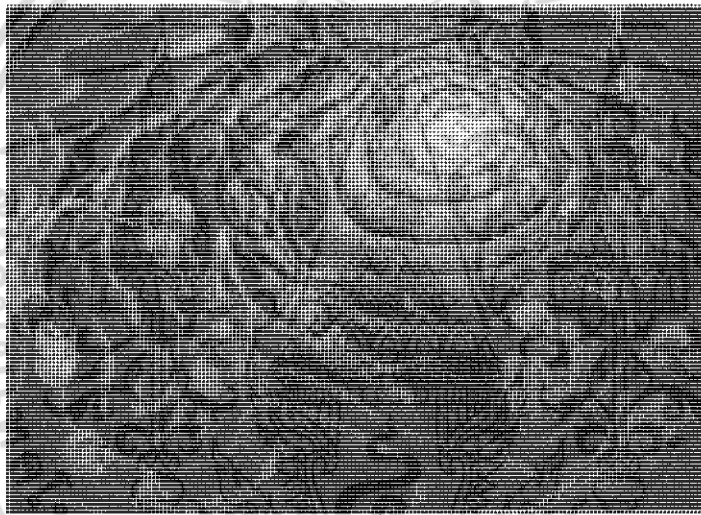

ภาพหน้าปกหน้า ๔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 5

ภาพร่างชั้นที่ 6

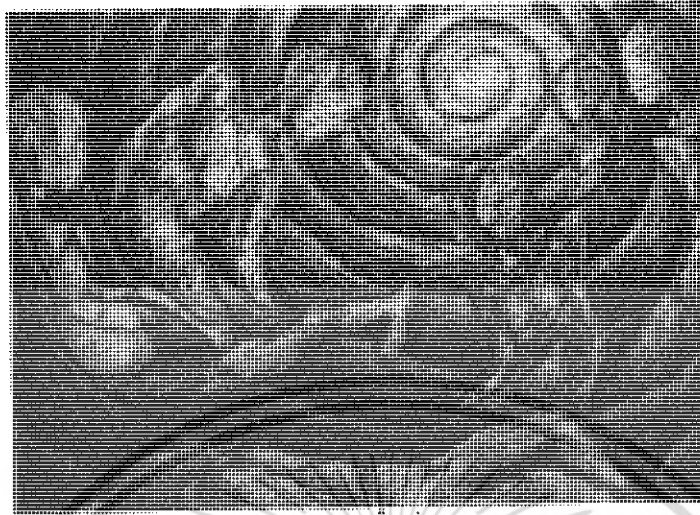
ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดนี้ได้สร้างมิติให้เกิดระยะที่ลึกเข้าไปคล้ายอุโมงค์ แสดงให้รู้สึกถึงการเวียนว่ายที่ไม่หลุดพ้น รูปทรงมนุษย์ที่ถูกกดทอนในช่วงแรกก็เพิ่มเติมรูปแบบมากขึ้น โดยภาพร่างชั้นที่ 5 และ 6 ได้ลดส่วนที่เป็นรูปทรงเบ็ดตกปลาออกไป โครงสรีระใช้คงเดิม เน้นการปรับเปลี่ยนที่รูปแบบ เส้นส่วนใหญ่ยังคงเป็นเส้นโค้ง แสดงความอ่อนไหวอย่างไม่อยู่นิ่ง นำสายตาผู้ดูไปสู่ความว่าง ที่ไกลออกไป

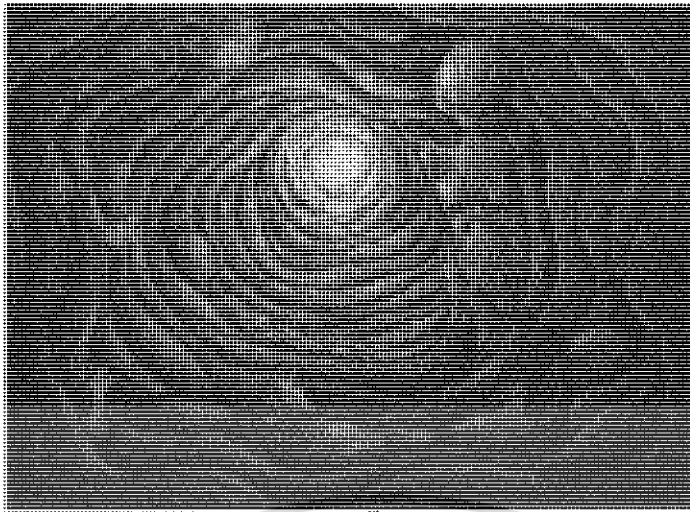
ข้าพเจ้าได้นำเอาภาพร่างชั้นที่ 5 มาขยายเป็นผลงานชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขั้นที่ 3

ภาพร่างขั้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดนี้เน้นที่การปรับรูปแบบอย่างเดียว จึงวาดเส้นด้วยปากกา วางรูปทรงมนุษย์ให้เกิดการขวางกั้นกับเส้นพื้น ปรับท่าทางของรูปทรงมนุษย์ แต่ยังคงความกลมกลืนโดยเส้นที่อ่อนไหว ในท้ายสุดได้ลดความรุนแรงที่เกิดจากเส้นและรูปทรง เพิ่มพื้นที่ว่างมากขึ้น เพื่อให้เกิดความผ่อนคลาย แต่ยังคงเนื้อหาอย่างรัดกุม

ข้าพเจ้าได้นำเอาภาพร่างขั้นที่ 4 มาขยายเป็นผลงานขั้นที่ 4

บทที่ 4

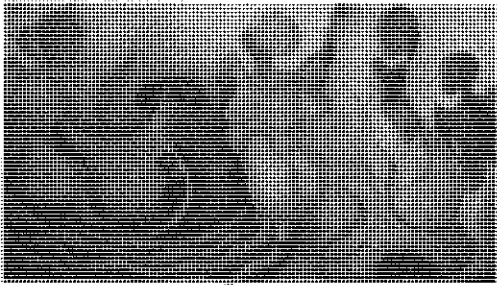
วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสิ่งที่สำคัญ คือ หลักการในเรื่องของทัศนธาตุ อันเป็นหัวใจสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะควรมีเป็นพื้นฐาน ตลอดจนสามารถวิเคราะห์ แยกแยะ ได้ถึงรายละเอียดอันเป็นองค์ประกอบ เพื่อจะได้นำหลักการเช่นว่านี้ มาพัฒนาคุณภาพผลงานตนให้ดียิ่งขึ้น

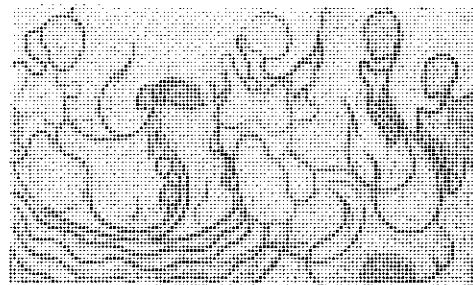
วิเคราะห์ทัศนธาตุ

“ศิลปะินอาจสร้างรูปทรงด้วยทัศนธาตุอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันก็ได้ แต่โดยความจริงแล้ว ถึงแม้จะใช้ธาตุใดธาตุหนึ่งสร้างรูปขึ้น ธาตุอื่นๆก็จะปรากฏตัวตามขึ้นมาเอง เช่น เมื่อใช้เส้นสร้างรูปทรงขึ้นในงานชิ้นหนึ่ง จะมีที่ว่างหรือรูปร่างของที่ว่างปรากฏขึ้นพร้อมกับเส้นด้วย หรือเมื่อใช้สีระบายลงในแผ่นภาพ ทัศนธาตุที่ปรากฏจะมีทั้งสี มีน้ำหนักอ่อนแก่ของสี มีที่ว่างรอบๆบริเวณสี และจะมีลักษณะผิวหยาบหรือละเอียด มันหรือด้านของสีที่ระบายไป” (ชูลูด นิ่มเสมอ. 2541: 27)

“ทัศนธาตุเป็นสื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรงเพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกันหรือการจัดระเบียบหรือการประสานกันเข้าของทัศนธาตุจึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมา และจำเป็นต้องมีสิ่งหนึ่งที่จะยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นสิ่งที่มีชีวิตมีความหมายในตัวเอง สิ่งยึดเหนี่ยวนั้นก็คือกฎเกณฑ์ของเอกภาพ” (ชูลูด นิ่มเสมอ. 254 : 27)

ผลงานชิ้นที่ 1

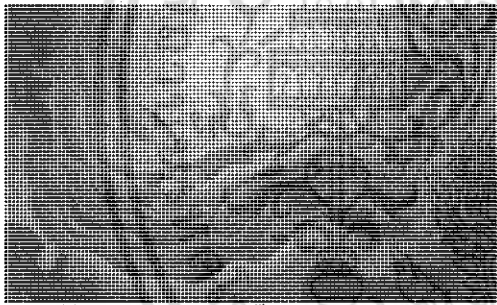
ภาพโครงร่าง

เส้น [Line] เส้นโค้งให้ความรู้สึกอ่อนไหว และเคลื่อนไหวอย่างอ่อนโยน เป็นอิสระ

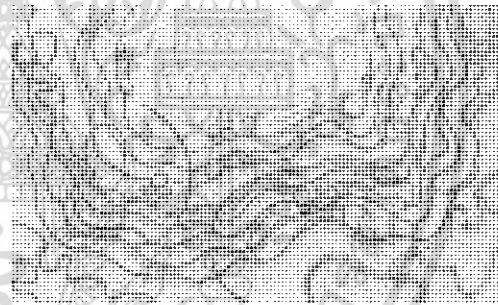
สี [Colour] การผสมสีต่างวรรณะ ก่อให้เกิดโครงสีที่แปลกใหม่ โครงสีโดยรวมอยู่วรรณะเย็น

รูปทรง [Form] รูปทรงมนุษย์ที่ถูกกลดทอน และผสมกันเป็นรูปทรงใหม่

พื้นที่ว่าง [Space] เป็นส่วนที่ช่วยสร้างให้เกิดบรรยากาศ และ มิติ

ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพโครงร่าง

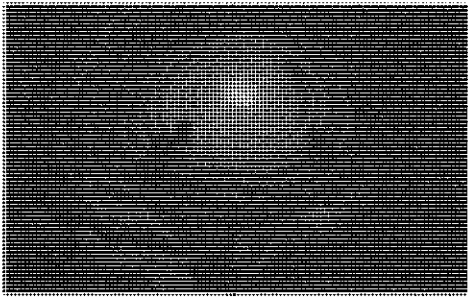
เส้น [Line] เส้นโค้งที่วางเรียงมีทิศทางแนวเดียวกัน เกิดมิติที่ดูไกลออกไปและเคลื่อนไหว

สี [Colour] ผสมสีอย่างหลากหลาย รูปทรงที่เน้นให้แตกต่างใช้สีโทนเดียว คำนึงน้ำหนักก่อให้เกิดระยะที่ไกลออกไป

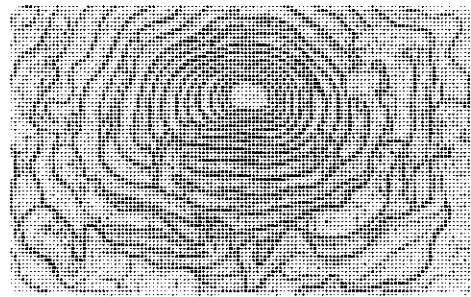
รูปทรง [Form] สร้างขึ้นใหม่จากโครงร่างมนุษย์ ลดขนาดรูปทรงให้เกิดมิติ แต่วางตัวไม่เด่นชัด

พื้นที่ว่าง [Space] มีอิทธิพลไปทั่วทั้งภาพ ช่วยให้เกิดมิติและความสัมพันธ์กับเนื้อหาส่วนต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพโครงร่าง

เส้น [Line] เส้นโค้งแสดงความเคลื่อนไหวอย่างอ่อนไหว เรียงตัวให้เกิดมิติที่ลึกเข้าไป

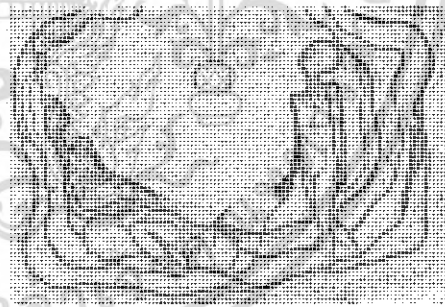
สี [Colour] โครงสีน้ำเงินแสดงความสงบนิ่งลึกกลับ ค่าน้ำหนักสวนทางกันระหว่างพื้นหลังกับรูปทรงมนุษย์ แสดงการกลับกันในการใช้น้ำหนักของสี แต่ยังคงความกลมกลืน

รูปทรง [Form] ผลักกระยะให้เกิดมิติ โดยใช้ขนาดรูปทรงแตกต่างกันอย่างชัดเจนและรวดเร็วเกินความจริง ทิศทางรูปทรงแสดงความเคลื่อนไหวหลากหลาย ทำให้ดูมีชีวิต

พื้นที่ว่าง [Space] เป็นส่วนของพื้นหลังที่ทำหน้าที่ร่วมกัน ให้เกิดเรื่องราวทั่วทั้งภาพเกิดมิติที่ไกลออกไป

ผลงานชิ้นที่ 4

ภาพโครงร่าง

เส้น [Line] เรียบง่ายแสดงความอ่อนไหว ปริมาณเส้นลดลง เกิดมิติใกล้ขึ้น

สี [Colour] ประสานสีใกล้เคียง ลดความหลากหลาย และปริมาณสีขาวที่มาก ช่วยให้ผู้รู้สึกสงบ

รูปทรง [Form] แสดงความเด่นชัดโดยขนาด และทำหน้าที่อย่างกระชับโดยลดจำนวน

พื้นที่ว่าง [Space] มีมากขึ้น สร้างเป็นบรรยากาศของท้องฟ้าช่วยให้รู้สึกผ่อนคลายและอิสระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบ

1. ความกลมกลืน [Harmony]
รูปทรงที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ สร้างความรู้สึกเคลื่อนไหวโดยเส้นที่โค้งไปมาอย่างอ่อนช้อยไม่รุนแรง ร่วมกับการประสานสีที่หลากหลายแต่คงความสงบราบเรียบ การเรียงตัวของเส้นจนนำไปสู่การเกิดมิติ สร้างระยะอย่างเป็นจังหวะ ก่อให้เกิดเอกภาพในผลงาน
2. ความหลากหลาย [Variety]
ความหลากหลายในผลงานเกิดจากการเปลี่ยนแปลงรูปทรง และการประสานสี อีกทั้งทิศทางการเคลื่อนไหวของรูปทรงและเส้น โดยมีทิศทางที่อิสระ
3. ความสมดุล [Balance]
การวางตัวของรูปทรงกระจายไปทั่วทั้งภาพ แต่ไม่หนักเอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง นำสายตาผู้ดูอย่างมีขอบเขต
4. สัดส่วน [Proportion]
ขนาดของรูปทรงและสัดส่วนเป็นไปอย่างมีระเบียบ ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งกันเองในผลงาน อีกทั้งช่วยให้เกิดมิติและมุมมองที่หลากหลาย
5. ความเป็นเด่น [Dominance]
ในผลงานโดยรวมทั้งหมด ทิศทางและทิศทางเคลื่อนไหวของรูปทรงและเส้น การนำสายตาผู้ดูอย่างมีระยะเป้าหมาย และการประสานสีที่หลากหลาย ก่อให้เกิดความเป็นเด่น
6. การเคลื่อนไหว [Movement]
ปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวในผลงาน อยู่ที่ลักษณะของเส้นที่มีความอ่อนช้อยโค้งรับกันไปมาอย่างกลมกลืน และ โครงสร้างที่ทำหน้าที่คุมบรรยากาศไว้ทั้งหมด ก่อให้เกิดการถ่ายเทไปมาระหว่างกันอย่างไม่หยุดนิ่ง
7. การจำกัด [Economy]
ในผลงานชิ้นที่ 4 ใช้รูปทรงที่ใหญ่และเป็นมวลเด่นชัด แสดงเรื่องราวกระชับขึ้นไม่กระจาย จำกัดให้มีพื้นที่ว่างมากขึ้น โดยลดความซ้ำซากจากเส้นที่มากมาย ก่อให้เกิดอิสระในความรู้สึก

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุด “สังเวียนมนุษย์” เป็นเรื่องราวของความสัมพันธ์เกี่ยวข้อกันของมนุษย์ในสังคมที่มีความหลากหลายในการดำรงชีวิตของผู้คน ย่อมไม่พ้นความแก่งแย่งและความเห็นแก่ตัว จากทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดหรือด้วยสาเหตุอื่นที่มากมาย สังคมนี้อีกมีส่วนที่ซ่อนเร้นเป็นด้านมืดของผู้คน แท้จริงเกิดจากแรงผลักดันในตัวมนุษย์เองเป็นใหญ่ ข้าพเจ้าได้แสดงออกเป็นผลงานทัศนศิลป์ เป็นสื่อหนึ่งที่จะแสดงให้ผู้ร่วมรับรู้ได้เกิดความรู้สึกร่วมอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด และในกระบวนการสร้างผลงานชุดนี้ สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นย่อมมีทั้งส่วนที่สมบูรณ์ดีและส่วนที่จะต้องแก้ไข ข้าพเจ้าหวังอย่างยิ่งว่าน่าจะเป็นแนวทางในการศึกษาต่อไปในภายหน้า และจะเป็นประโยชน์กับท่านที่จะนำไปศึกษาเพิ่มเติม เปรียบเทียบ เพื่อพัฒนาผลงานทางทัศนศิลป์สืบต่อไป

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่พบเกิดจากความรู้สึกและแรงบันดาลใจที่แท้จริง ไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาข้อมูลที่เตรียมไว้ ด้วยขอบเขตบางประการจึงทำให้การสร้างผลงานต้องเป็นไปตามระเบียบที่รัดกุม จึงส่งผลไปสู่กระบวนการต่างๆอย่างตามมา เช่น การสร้างรูปทรง และในเรื่องของเทคนิคที่ใช้กับผลงานที่ทุกขั้นตอนต้องเป็นไปตามแบบแผนที่กำหนดทั้งหมดอย่างเคร่งครัด

บรรณานุกรม

เกียรติศักดิ์ ชานนารอด . การแสดงศิลปกรรมย้อนหลัง . กรุงเทพมหานคร : บริษัทอมรินทร์พริ้น
ติ้ง อินค์ พับลิชชิ่ง , 2544

คณาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา . สังคมวิทยาและมนุษยวิทยาเบื้องต้น .
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2543

พุทธทาสภิกขุ . แก่นพุทธศาสนา . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ธรรมสภา , 2543

พุทธทาสภิกขุ . คู่มือมนุษย์ . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ธรรมสภา , 2543

วินทร์ เลียววาริณ . สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สามัคคีสาร (ดอกหญ้า)
จำกัด (มหาชน) , 2537

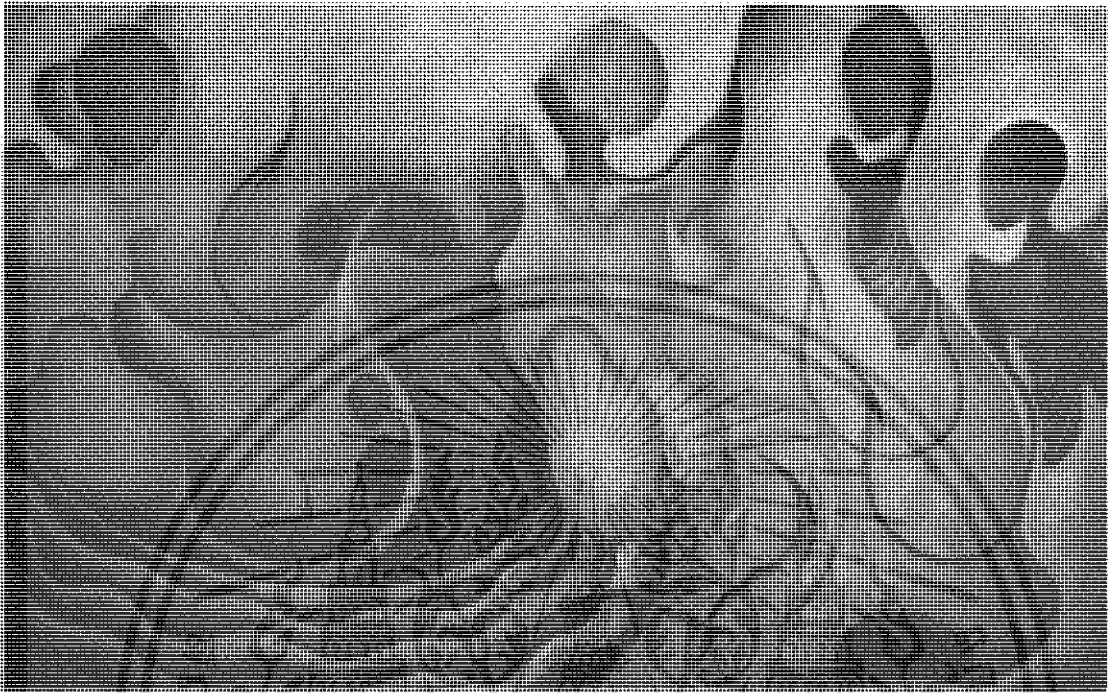
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

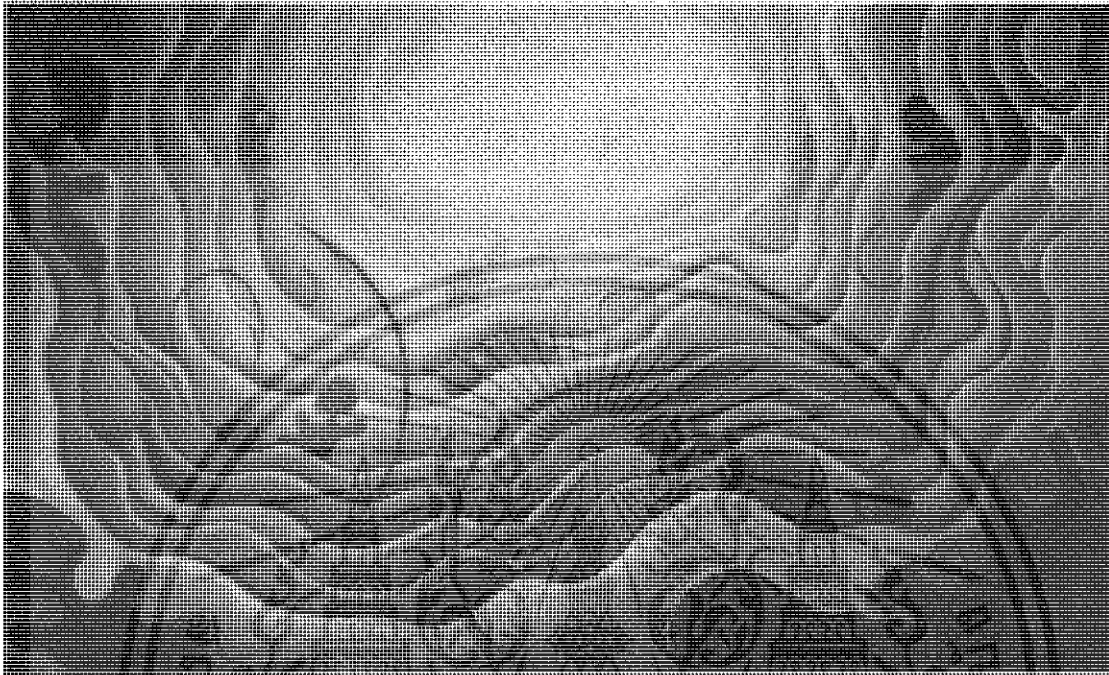
ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน สัปดาห์มนุษย 1 / 2549
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 120 x 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

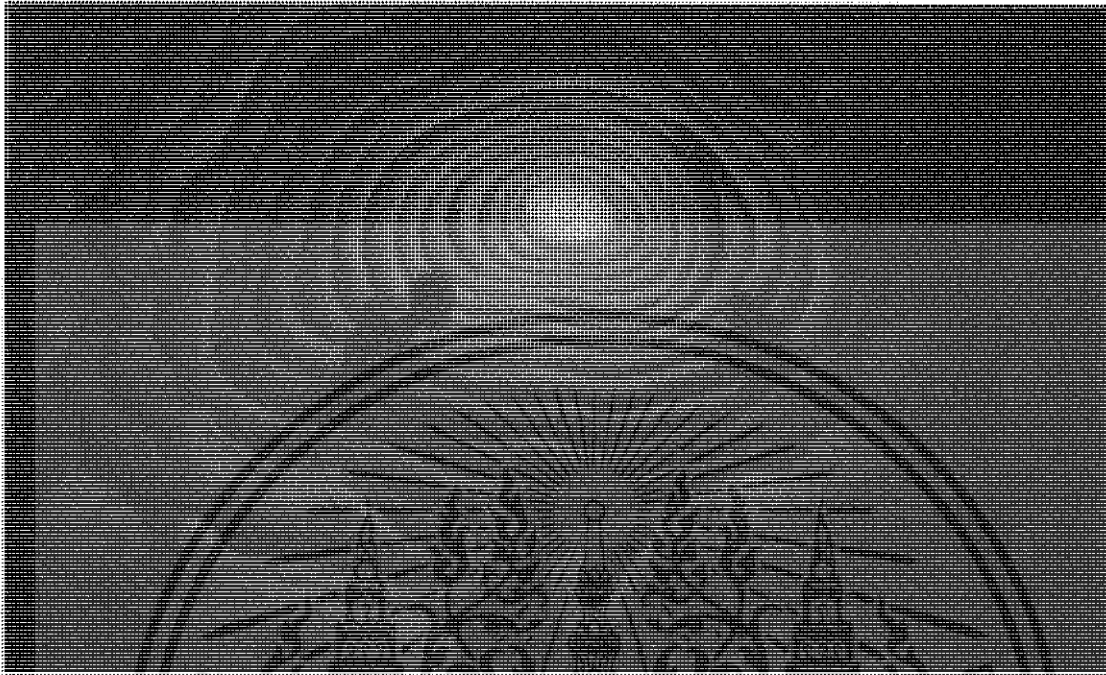
ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน สัตว์เวียนมนุษย์ 2 / 2549
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าไหม
 ขนาด 120 x 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

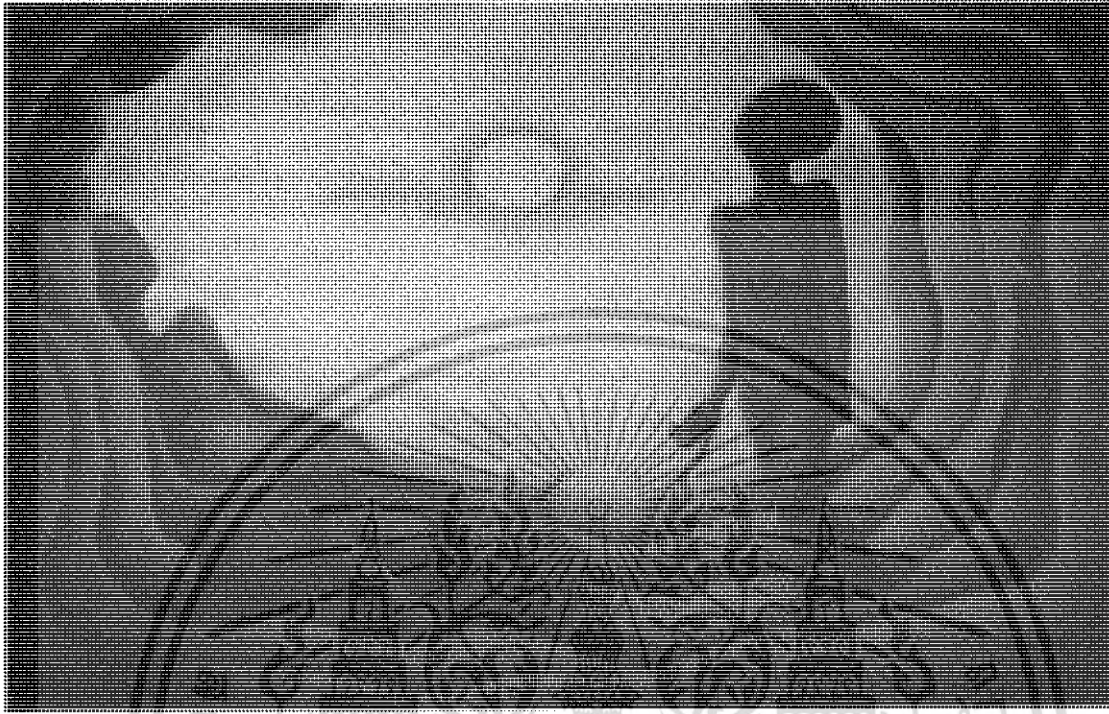
ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน สัตว์เวียนมนุชย์ 3 / 2549
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 120 x 205 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน สิวเวียนมนุชย์ 4 / 2549
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
 ขนาด 125 x 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นาย วรุฒิ เถลิงพล
 เกิด 20 กรกฎาคม 2521
 ที่อยู่ 40/45 ซ.บุญอยู่ ถ.ดินแดง ต.สามเสนใน อ.พญาไท จ.กรุงเทพฯ 10400
 การศึกษา โรงเรียนเบญจมวิทยา
 โรงเรียนนิธิปริญา
 โรงเรียนอำนวยการศิลป์
 โรงเรียนมัธยมสันพิทยา
 วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้